

Inspreken Stuurgroep Bindkracht Programmabegroting 2018-2021; 16/10; 19.00 u.

1. Vrz.. leden van de raad

Piet Linders, namens de Stuurgroep Bindkracht Venlo. Dank voor de mogelijkheid tot inspreken.

De kwestie betreft de bestedingen van het budget Klijsma-gelden met als kenmerk bestrijding van armoede met als speciaal kenmerk de doelgroep van kinderen.

2. Korte schets van de recente ontwikkeling

Vier jaar geleden in sept.2013 lukt het samen met verschillende partners waartoe ook de gemeente Venlo behoort, om een beweging op gang te brengen. Dat is de beweging Bindkracht geworden, een term ooit door de armoedebeweging in Vlaanderen gemunt. De beweging is geen instelling, maar een beweging waarin afhankelijk van hetgeen de praktijk vergt, de route wordt bepaald. Bindkracht Venlo (www.bindkrachtvenlo.nl) levert met haar werkgroepen Kind en Armoede, Schuldhulpverlening en Meedoen, tegenin sociaal isolement, een enorme praktische input in de huidige armoedenota en staand beleid zoals dit nu door de gemeente Venlo wordt uitgevoerd. Raad en college hebben in 2015 daar volmondig 'Ja' tegen gezegd. Het moest die kant op.

Een van de leidende instrumenten die de nota oplevert als het om kinderen gaat die dagelijks leven op het niveau van het sociaal minimum, is het huidige Kindpakket. Waarmee enerzijds een omvangrijk probleem in kaart wordt gebracht alsook hoofdlijnen worden bepaald waarlangs voorzieningen beter en adequater aan 'het kind kunnen worden gebracht'. Ik zeg dat voorzichtig, want het is een instrument. Of het werkt moet dan nog blijken.

Uit cijfers van o.a. SLW blijkt dat drie tot vier jaar geleden een groep van 4% van kinderen en jeugd tussen 0 en 18 jaar in Venlo op of onder een minimaal bestaansniveau leven. Dat is ongeveer 20% van alle jeugd in Venlo. Er zijn 20.000 kinderen in Venlo tussen de 0 en 18 jaar, waarvan er één op de vijf concreet met dit levensniveau van doen heeft. U moet zich dat voorstellen in de vorm van regelmatig zonder ontbijt naar school gaan, meerdere keren per week een onvolledige of soms geen warme maaltijd nuttigen, problemen met aanschaf van leermiddelen, leerproblematiek, effecten op sociale omgang, effecten op gezondheid. In veel opzichten betekent dit een rem op ontwikkeling, minder reële kansen, een grote kans op wat wij in het werkveld 'vererving van armoede' noemen.

Vier jaar geleden werden zo'n 40% van deze groep kinderen door de regelingen bereikt. Nu begint dit inmiddels op te lopen naar plm. 60%. De maatregelen beginnen effect te sorteren. Uit cijfers van o.a. de betrokken fondsen wordt duidelijk dat de groep kinderen en jongeren van weerskanten, dat wil zeggen door de doelgroep zelf (ouders en kinderen) alsook door de intermediairs van fondsen, coaches van SLW, de scholen en andere instellingen, beter en sneller worden gevonden.

Dat resultaat is hoopgevend. Maar het is niet genoeg, want we hebben tenslotte alle kinderen op het oog. Met nog eens zo'n slag maken, zal nog veel meer inzet en werk worden geleverd dan tot op heden werd verzet. En het zal intensiever moeten. Omdat de hardnekkigheid waarmee het brede werkveld van armoede te maken heeft, veel weerbarstiger en complexer is geworden dan enkel economische achterstand of de samenhang met schulden welke de laatste jaren m.n. zijn gegroeid. Kinderen en jongeren hebben met die weerslag daarvan al in veel gevallen direct te maken.

Veel van dat werk de laatste twee tot drie jaar werd mogelijk gemaakt door het beschikbaar komen van extra budget vanwege het rijk. De Klijsma-gelden vormen mede de voorwaarden waardoor veel van deze resultaten konden worden bereikt.

In praktijk betekende dit een forse groei van bemiddeling en toewijzingen door o.a. Jeugdsport-, Jeugdcultuurfonds en stichting Leergeld. Er werden tal van trainingen opgezet om intermediairs, coaches en bemiddelaars met het Kindpakket vertrouwd te laten worden. Er werden materialen ingezet om ouders en kinderen zo direct mogelijk aan te spreken. Alle basisscholen werden hiervan voorzien. Naast de directe effecten van deze inzet, ontstond langzaam maar zeker ook meer oog voor de noodzakelijk preventieve kant van de problematiek.

Onlangs werd daartoe de aftrap gegeven met het interactieve spel 'No credit, Game over' dat speciaal voor middelbare scholieren is ontwikkeld. Wethouder dhr. Aldewereld speelde het serieuze spel rondom schulden van jongeren mee. Bedrijven, banken, instellingen en uitzendbureaus spelen als schuldeisers een rol waarin het gaat over schulden van scholieren. Van schulden rond internetaankopen tot aan niet betaalde telefoonrekeningen. Om gezamenlijk aan serieuze oplossingen te werken. Om zo bij scholieren het inzicht en het leren te bewerkstelligen dat schulden een direct en serieus gevolg voor je toekomst hebben.

De beschikbare Klijsma-gelden hebben deze pilot mogelijk gemaakt. Maar het moet verder. Er moet blijvend en toenemend op de problematiek worden ingezet. Wanneer dit niet gebeurt dan doet de titel 'No Credit, Game over' zichzelf eer aan.

Wanneer je de middelen onttrekt aan deze preventieve doorontwikkeling, ben je als speler uitgespeeld. In dat geval zullen de resultaten op termijn wegvallen en zal er sprake zijn van een armoedeval. Hebben wij daarin een keuze?

3. Is er sprake van een keuze?

Nee, er is feitelijk geen keuze. Destijds heeft u met het beleid de ruimte geboden om deze weg op te willen. En dat siert de gemeente Venlo. Ze maakt serieus en blijvend werk van een weerbarstig probleem. Ze laat met het beleid en de uitvoering daarvan zien dat ze t.b.v. de meest kwetsbare groep van de samenleving extra middelen en menskracht inzet.

Wanneer we de huidige ontwikkeling voor de komende jaren doorrekenen betekent dit voor de begroting dat de aanspraak op de fondsen pakweg € 350.000,- zullen gaan bedragen. Wanneer we het onderwijsprogramma met 'No credit Game over' breed inzetten betekent dit een extra jaarlijkse kostenpost van ongeveer € 100.000 Euro aan personeel en € 40.000,- aan materiaalkosten. Daarnaast moet ook het basisonderwijs in deze preventieve aanpak worden meegenomen en zijn nieuwe trainingen t.b.v. het werkveld noodzakelijk. Dat vergt in totaal ook nog een ton aan middelen. En dan hebben we ook nog wat wensen t.a.v. structurele en betaalbare vormen van huiswerkbegeleiding. E.e.a. zal blijken uit de evaluatie van het huidige armoedebeleid, begin volgend jaar.

Wanneer we daarin verdisconteren dat de huidige stand van zaken ongeveer twee tot drie jaar aan werk met zich meebrachten, moet u rekening houden met eenzelfde periode in de toekomst. En ook dan, zal de klus niet zijn geklaard. Daarmee zal het beschikbare extra Klijsma-budget ten volle worden benut t.b.v. van de doelgroep van kinderen in armoede. En dat is ook de bedoeling.

4. Tenslotte

De gemeente Venlo staat voor een grote opgave. Wij realiseren ons dat als Bindkracht Venlo maar al te goed. De 'zorgen om de zorg' zijn aanzienlijk. Maar tegelijk moeten de mogelijke oplossingen ook daar worden gezocht. Mogelijk in een sterkere aanspraak op extra middelen die de huidige kersverse regering voor de zorg uittrekt.

Buitendien zijn er landelijke belangenbehartigers t.b.v. kinderen in achterstandsituaties die met argusogen de beslissingen van gemeenten volgen en in kaart brengen als het gaat om verschuivingen van deze extra Klijnsma-gelden. Indien gemeenten die weg bewandelen zal dat als effect hebben dat er een dubbele rekening betaald gaat worden. Niet alleen zal daardoor een groep kinderen in de kou blijven staan, budgettair zal de gemeente op termijn minder middelen tot haar beschikking krijgen.

Ik ga eindigen.

Wij hoeven elkaar als opvoeders/ouders niet uit te leggen wat het betekent om een spaarpotje te kunnen aanleggen voor onze kinderen. Daarmee ze straks de dure kamer kunnen betalen, extra studiezaken en de studie wellicht. We zorgen zo een stukje voor de toekomst.

Stel u maakt zelf schulden. Spreekt u dan dit tegood aan(?), dat is de dringende vraag. Bent u bereid om het spaarvarken open te breken om daarmee andere zaken te kunnen bekostigen?

Die keuze is er niet, gelooft u mij.

Voorzitter, dank voor de aandacht.